

Vit í útnorðri

ÍSLENDINGAR, frændir okkara í útnorðing, eru sum øllum kunnugt teir norðurlendingar, sum best hava unt okkum part av náttúrugivna tilfeingi teirra. Hetta uttan at fáa inn í eygað afturfyri.

VIT kunnu ikki annað enn vera takksamir. Talan var fyri nokrum árum síðan um heili 17 túsund tons, seinni niðursett til 11 túsund tons fyri kortum og nú standa kanska aðrar lækkingar fyri.

TÝDNINGURIN hesi veiðiloyvi hava havt fyri okkum kann neyvan verða yvirmettur, og tað er helst ikki ov nógv sagt, at hesi íslendsloymi hava verið einasti glotti hjá teimum, sum hava fingið lut í teimum.

KEGLIÐ um loyvini hevur eisini verið hareftir, men ilt hevur ivaleyst verið at gera øllum til vildar, tá so lítið er at taka av.

ILLA ber til hjá okkum at

halda, at íslendingar nú ikki unna okkum eins nógv og árin frammanundan. Tilfeingi teirra og loyvda íslenska veiðan hevur eins og hjá okkum verið minkandi. Politiska vilja Íslands til at egna okkum við eini »nýtiligari« nógð, nýttist okkum ikki at ívast í, men niðurskurðurin fyri framman man heldur standast av innlendis trýsti frá íslensku sjóvinnuføgunum, sum sanniliga eisini merkja skerjingarnar.

Okkurt letur til, at samband okkara við Ísland loftvegis ikki er so trygt, sum vit kundu ynskt. Sambandið sjóvegis er harafturímóti nýtiligt og heilt gott um summarið, men skal álvara vera í taluni um betri samstarv í útnorðri, eiga vit beinanvegin at tala álvarsliga við íslendingar um, hvussu hetta kann gerast betri, tí uttan besta samband fæst einki munagott samstarv.

HESUM góða samstarvi hava bæði føroyingar og íslendingar meiri tørv á enn nakrantíð, nú umræður at gera »felags

søk« á europeiska marknaðinum, tað verið seg í EFTA-høpi ella ikki.

VIT hava áður notið gott av sölusamstarvi við íslendingar á norðuramerikanska marknaðinum, men týðningurin av hesum hevur í seinastuni verið minkandi, lutvíst vegna rættuliga lága dollaravirðið. Tað verið tó tað tað er, men við alsamt vaksandi marknaðareindum úti í stóru verð, er tað fyri okkum í norðurhøvum ikki longur ein spurningur um marknaðarsamstarv ella ikki — vit verða snøgt sagt noydir til tað.

AT grønlendingar áttu at verið við, og eru hugaðir fyri tí, er sjálvsagt. Sjálvir siga teir, at vit duga betur enn teir at selja fiskin, men at teir duga betur við rækjunum og at sölusamstarvið átti at verið størri og betri.

VIT kunnu ikki annað enn taka undir við teimum og annars undrast á, at tað eftir so fáum árum veruliga hevur eydnast teimum at koma so

langt ávegis við einum nútímans fiskivinnuáðnaði. Í hesum viðfangi kunnu vit bert fegnast um, at tað í stóran mun vóru føroyingar, ið við vóru frá byrjan og at eisini sölusamstarvið tá í stóran mun var hareftir. Men hóast alstórar byrjunartrupulleikar, fyri ikki um at tala teirra ofta svikaligu fiskatilgongd, hevur tað eydnast teimum at rokkið bæði vøruúrvali og leveringsáloti millum keyparar ájavnt øðrum, sum í nógv longri tíð hava havt ein veruligan fiskivinnuáðnað. So væl hava teir fingið burtúr, at teir nú av álvara »keypa seg inn« á europeiska marknaðin.

VIST skulu vit ikki byrgja okkum inni í útnorðri — einsamallir ella saman við eitt nú íslendingum og grønlendingum, men í hesum EEC-tíðum er tað onki, ið ikki talar fyri, at størri samstarv á eitt nú sölukinum hevði verið øllum hesum londum at gagni. Hetta ikki bert í samband við EEC-marknaðin, men við allar marknaðir sum heild.

sosigaley

Dimmalætting

DALEBLADIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐUR

Hvørki høvur ella hali

Oyggjatiðindi heldur á við at bera fram "sannleikapróg" um, at bert hetta blað hevur einkarrættin til sannleika í tíðindaflutningi. Nú verður eisini samfelagsfrøðingurin Zakarias Wang tikin við sum vitni:

Politisku bløðini lúgva. Hesa yvirskriftina eigur Zakarias Wang, samfelagsfrøðingur. Hetta var niðurstøðan hjá honum í útvarpinum síðsta týskvøld.

Og ikki nokk við tað. Samfelagsfrøðingurin segði eisini, at útvarpið og sjónvarpið ikki kunnu vera objektiv, tí bæði stjórar og

nevndir hjá stovnunum vóru politisk sett.

Niðurstøðan í sendingini var, at politisku bløðini, útvarpið og sjónvarpið, kunnu føroyingar ikki líta á. Eftir er so bara Oyggjatiðindi.

Ja men, ljóðar tað ikki fantastiskt. Jú tað ger tað nevnliga. Og, niðurstøðan hjá Zakarias Wang var júst hon, sum Oyggjatiðindi gjøgnum fleiri ár hevur ávarað í móti.

Einki mark tykist vera fyri sjálvrættvís hjá tí blaði, sum sigur seg vera einasti objektiv og sann tíðindaberi Føroya. At Oyggjatiðindi eru einasti sann boðberi tykir okkum eisini at vera fantastiskt.

Samfelagsfrøðingurin, sum Oyggjatiðindi sipar til er ikki minni fantastiskur. Nokur sekund eftir at hann í útvarpssendingini hevði

sligið fast, at politisku bløðini ongan stuðul áttu at fáa fanst hann harðliga at, at alt ov trupult var hjá blaðfólki at finna fram upplýsingar eitt nú á bóksavninum. Her áttu munandi meira av peningi at vera játtaður, segði hann. Skilji hvør ið skilja vil.

Fremmandir keyparar til Føroya

Í Handilstíðindum, sum júst eru komin skrivur umboðsmaður Føroya í Bretlandi, Sofus Poulsen, grein um sambandið millum Føroyar og Bretland. Hann heldur, at ónýttir møguleikar liggja í hesum sambandi.

Sofus Poulsen skrivur, at

vit eiga at gera meira av at framleiða líðnan fiskamat:

Ikki sørt hevur verið roynt heima á hesum øki, men neyðugt verður við nógv meira álvarsemi enn higartil at troysta hesa leið, sum vituligt eisini gevur arbeiði til nógvur hendur.

Hví ikki royna at fáa serkonar innan hesa servinnu úr teimum londum, sum keypa framleidd sluna, til Føroya at læra og greiða frá tí, sum hesi londini ynskja at fáa burtúr okkara 1. floks fiski. - Tí, sum teir siga á enskum "the customer is always right".

Hesum kann neyvan nakar vera ósámdur við Sofusi. Ein greið uppgáva hjá landsins myndugleikum saman við eitt nú Fiskasøluni.

SEV - ein trúarspurningur?

Rættuliga nógv er gjørt burtur úr húsakeypinum hjá SEV. Og tað er heldur ikki so lógð. At SEV keypir eina hús fyri yvirpris frá einum felag, har varaløgmaður er tíðandi partur í, er ein sæk, sum sjálvandi hevur stóran almennan áhuga. Talan er bæði um prinsippir og almennar pengar.

Hóskvöldið hevði sjónvarpið sending um nevnda húsakeyp. At eisini hesin miðil fer aftur um leiktjóð í tíðandi spurningum eiga tey bert rós fyri. Sendingin var eisini á mangan hátt áhugaverd, men eitt mistjóð var kortini. Ikki kundi sjónvarpsmaðurin bara

seg fyri at taka fram viðurskifti, sum eftir okkara tykki, als einki hava við hetta mál at gera.

Í fyrsta lagi er hetta undir allan kritikk mótvægis teimum fólki, sum eru við í sendingini og harnæst kann slíkt bert avspora tað málið veruliga snýr seg um.

Rós eigur sjónvarpið at fáa fyri at taka tátin upp, men spell var, at snávað varð á. SEV málið er fyri okkum ikki ein trúarspurningur.

